

ne af Jane Addams Arbejde for at forbedre ogsaa den aandelige Atmosfære blandt dem, som hun skænker sit Liv og sine Kræfter! Her kan kun antydes nogle Træk af den Hjælp, som ogsaa i saa Henseende er udgaaet fra Hull House. Et Folkekøkken anlagde hun i Forbindelse med Kafé og Mødesal, som senere med Held optog Kampen med „Snaskerne“ og voksede op til et socialt Centrum for Foreninger fra forskellige Dele af Byen. En Drengklub dannedes; den beslægtede nu sin egen 5 Etagers Bygning med Værksteder, Studere- og Hvilerum. Der findes endogsaa et „Børnehus“ med sine Vugger, sine Lege- og Arbejdsstuer. Der findes et Hjem for Arbejdssker; det hviler paa Andelstankens Grundlag og optager en hel 5 Etagers Bygning. Det svarer sig fortræffeligt.

Mange er de Initiativer til Undersøgelser vedrørende industrielt Børnearbejde, Boligforhold m. m., som er udgaaet fra Hull House.

Og ved Siden af al denne Virksomhed har Jane Addams endogsaa arbejdet paa at imødekomme den Underholdningstrang hos sine Myndlinge, som er og maa være stærkt tilstede hos dem, hvis daglige Arbejde bærer lidet eller intet af Interesse og Afveksling i sig. Hull House byder paa Koncerter, Kunstudstillinger og Foredrag samt Kursus i forskellige Færdigheder, ja, der findes endogsaa et Teater, hvor Frøkere med national Stolthed opfører Sofokles' Værker, medens Russere og Polakker forfrisker sig med revolutionære Drama paa deres eget Sprog — hvor baade Shakespeare og Ibsen spilles. De optrædende er Medlemmer af en for dette Formaal dannet Klub. Der findes ogsaa Danseklubber. Man har oprettet disse sidste navnlig for at modvirke de offentlige Danselokaler med deres farlige Tilløkkelser, og de fortjener det gode Omdømme, de nyder.

Det af Jane Addams grundlagte Settlement omfatter, efter en i 1911 udgiven Skildring, ikke mindre end 13 forskellige Bygninger, som Tid efter anden er skænket af forskellige Velgørere. 9000 Personer samles ugentlig i disse Lokaler. Gennem Jane Addams Arbejdsværelse i Hull House løber en evig rindende Strøm af Menesker, som hun hjælper, støtter og

raader. Alle sine Kræfter, hele sit Liv sætter hun ind i Arbejdet for andre. „At bære Skjoldet til Værn for denne Verdens smaa“ var hendes Barndomsdrøm. Faa er de, der, som hun, har været tro mod sine bedste Drømme.

Da der i Foraaret 1915 kom Bud fra det blødende Europa med Bøn til Jane Addams om med sin personlige Deltagelse som Præsident at støtte det dristige Foretagende: en international Kvindekongres midt under den forsig-gaaende Krig, svarede hun omgaaende telegrafisk: „Jeg kommer med 15 Medlemmer af Kvindernes Fredsparti.“

I Jane Addams Personlighed finder man ingen ængstelig Omsorg for hendes egen Prestige. Hun, som man har kaldt „Amerikas største Borger“, tøvede ikke et Øjeblik med at gøre sig solidarisk med et Foretagende, hvis Fremgang syntes uvis, men hvis Motiv var, hvad Fredsvenner kalder, det ene nødvendige: at virke for Enighed og Samhörighed under Ødelæggelsens højeste Nød.

Det er i den rene Lysglans, der omgiver Jane Addams' af Godhed straalende Personlighed, at Deltagerne i Kvindernes internationale Kongres i Haag mindes denne Kongres. Denne Fredstankens korte men uforgængelige store Triumf under Verdenskrigens Rædsel.

Efter „Fred“.

Udgivet af den svenske Sektion af den internationale Kvindekomité for varig Fred.

Fællesmødet.

Meddelelse fra Aarhuskredsen.

—o—

Paa Fællesmødets anden Dag (Fredag d. 16. Juni) vil der blive Andagt i Domkirken ved Stiftsprovst Lindhardt Kl. 8½ Morgen.

Lørdag d. 17. Kl. 8½ Morgen vil Jutta Bojsen Møller nedlægge en Krans paa Mathilde Fibigers Grav ved Kapellet paa „den gamle Kirkegaard“.

Billetter til Sejlturen à 50 Øre (Tur og Retur) faas paa Fællesmødets Bureau i Forsamlingsbygningen.

Haandgerning i Landsbyskolen.

—o—

Naar vi har skrevet her i Bladet, at Oprettelsen af Haandgerningsinspektoratet dannede en smuk Afslutning paa Bestræbelserne her i Landet for at sikre enhver Kvinde i Barndomsalderen en praktisk Undervisning i at omgaa Naal og Traad, har vi naturligvis ikke dermed villet sige, som af Mathilde Eriksen, Aasum Forskole i forrige Nummer af Bladet antaget, at Haandgerningsspørgsmaalet er endelig løst. Hvad vi vilde fremhæve var, at man nu er inde paa den rette Vej til at faa det løst, baade til Lærerindernes og Forældrenes Tilfredshed. Det er jo nemlig ikke Hensigten med Inspektionen, at den kun skal se Lærerinderne paa Fingrene, den skal ogsaa virke som en Støtte og Hjælp for Lærerinderne, og den skal virke for, at Haandgerningsundervisning indføres der, hvor den endnu ikke er indført.

Vi skal være de første til at indrømme, at det er usle Kaar, der i Øjeblikket bydes Lærerinder for deres Undervisning i Haandgerning, men Spørgsmaalet om Fagets Inddragning under den almindelige Undervisningstid vil forhaabentlig snart blive drøftet indenfor den paatænkte Seminariekommission, og hvis Lærerinderne rundt om i Landet vil se med lidt mere Velvilje og Tillid paa Haandgerningsinspektrisen og give hende et Indblik i det mangelfulde ved de bestaaende Forhold, ja vil ganske sikkert hendes Indberetninger fra Inspektionsrejserne bidrage til, at der i en nær Fremtid indføres Forbedringer paa den ene eller den anden Maade.

Vi mener os af disse Grunde berettigede til med Glæde at have hilst Oprettelsen af Haandgerningsinspektoratet.